

Formularz (...)	Sygnatura akt	III K 873/19			
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3-8 formularza					
1. USTALENIE FAKTÓW					
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego					
1.	SR w Bytomiu	10.09.2018 r	II K 428/17		
2.	SR dla Warszawy – M. w W.	30.10.2018 r.	VIII K 486/13		

0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	skazania w/w wyrokami	odpisy wyroków (k. 43-47) karta karna (k. 113-115) informacja o pobytach i orzeczeniach (k. 90-92)	

1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione	
---------------------------------------	--

1.Ocena Dowodów		
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	wskazane w pkt 1.2	dokumenty urzędowe, których zawartość treściowa nie była kwestionowana przez strony
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów 0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	II K 428/17	1 czyn: kara 5 lat pozbawienia wolności i kara 300 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda , 2 czyn: kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i kara 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda , <u>kara łączna</u> 5 i 6 miesięcy lat pozbawienia wolności i kara 310

		stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda
2.	VIII K 486/13	kara 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i kara 200 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda
Zwiąże o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Stosownie do treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. regulujących zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed dniem 01 lipca 2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu 01 lipca 2015 r. Zatem w niniejszej sprawie mogły znaleźć zastosowanie przepisy regulujące zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym po dniu 01 lipca 2015 r., bowiem ostatni z wyroków skazujących uprawomocnił się po dniu 01 lipca 2015 r. Mogły również zostać zastosowane przepisy dotyczące zasad orzekania wyroków łącznych obowiązujące przed tą nowelizacją, o ile okazałyby się względniejsze dla skazanego (art. 4 § 1 k.k.).		

Sąd przychylił się do stanowiska obrony, iż przepisy obowiązujące przed datą 01 lipca 2015 r. należy w tej konkretnej sytuacji uznać za względniejsze dla skazanego, bowiem wówczas brak było w kodeksie karnym odpowiednika,

obowiązującego po tej dacie, przepisu art. 85a k.k. nakładającego jako priorytetową dyrektywę wymiaru kary łącznej względem na cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Kwestie te uprzednio również brane były pod uwagę, bowiem zgodnie z orzecznictwem „Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej” (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., II AKa 154/01, Prok.i Pr.-wkł. 2002/4/26, KZS 2002/5/62, por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 20.05.2008r. o sygn. II AKa 129/08, LEX nr 466456), jednakże nie były wysunięte przez ustawodawcę na pierwszoplanową pozycję.

W sprawie niniejszej wszystkie trzy czyny skazanego pozostawały w zbiegu w rozumieniu art. art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw: jako chronologicznie pierwszy zapadł wyrok w sprawie II K 428/17 (10.09.2018 r.), przed datą jego wydania skazany dopuścił się jedynie czynu (w okresie od

początku 2009 r do połowy 2010 r. oraz w bliżej nieustalonym czasie pod koniec 2010 r.), co do którego orzeczono w sprawie VIII K 486/13.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Wymiar kary łącznej pozbawienia wolności mógł oscylować w granicach od minimalnie 5 lat pozbawienia wolności (absorpcja) do maksymalnie 10 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (kumulacja). Sąd zastosował tu system asperacji i ustalił wymiar kary łącznej w wysokości **8 (ośmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

Wymiar kary łącznej grzywny mógł oscylować w granicach od minimalnie **300 stawek dziennych grzywny** (absorpcja) do maksymalnie **550 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda**, (kumulacja). Sąd zastosował tu również system asperacji i ustalił wymiar kary łącznej grzywny w wysokości **400 (czterystu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda.**

Przechodząc do uzasadnienia wymiaru kar łącznych:

Sąd, ustalając wymiar kar łącznych wziął pod uwagę związki przedmiotowe i podmiotowe popełnionych przez J. C. przestępstw, i tak:

w sprawie o sygn. akt II K 428/17:

- czyn popełniony w okresie **od wiosny 2009 r. do lata 2011 r.**

z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

- czyn popełniony **jesienią 2010 r.**

z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

w sprawie o sygn. akt VIII K 486/13:

- czyn popełniony w okresie **od początku 2009 r do połowy 2010 r.** oraz **w bliżej nieustalonym czasie pod koniec 2010 r.**

z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Nie ulega wątpliwości, iż zachodzi tu bliski związek przedmiotowy zbiegających się przestępstw z uwagi na zwartość czasową ich popełnienia oraz tożsamość naruszonych dóbr, jak również związek podmiotowy, wyrażający się podobieństwem rodzaju winy i zamiaru. Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję może mieć jednakże miejsce w wypadkach, gdy jedno z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw dominuje w ocenie całości zdarzeń. W tej sytuacji przeciwnie - nie sposób wskazać, by jeden z czynów był wyraźnie nadrzędny na dwoma pozostałymi mimo ich tożsamości czasowej i rodzajowej, przeciwnie oceniając całokształt tychże trzech czynów rzuca się w oczy raczej rozmach przestępczej działalności skazanego. W ocenie Sądu nie sposób przyjąć, że w stosunku do skazanego J. C. występują przesłanki

uzasadniająca wymiar kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji. W ocenie Sądu redukcja kar poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kar łącznych stanowiłaby w rzeczywistości nadużycie instytucji kary łącznej, „która ma służyć bynajmniej nie ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów jakich się dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2006 roku, II Aka 208/06, KZS 2007/1/40, Prok.i Pr.-wkl. 2007/7-8/35). Dodatkowo, ustalając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał także na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara, również ta orzeczona w wyroku łącznym, powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ujść bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą. Oparcie się bowiem w realiach przedmiotowych skazań na tej zasadzie klóciłoby się, w ocenie Sądu, z celami prewencji indywidualnej i ogólnej i w rzeczywistości stanowiłoby dla skazanego formę nieuprawnionej nagrody. Jak wynika z opinii o skazanym nadesłanej przez Areszt Śledczy W.-M. (k. 88) zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej może być ocenione jako w pełni poprawne. Sąd wziął pod uwagę przy kształtowaniu kar łącznych fakt, iż skazany wydaje się rozumieć konsekwencje, jakie ponosi w związku z popełnieniem szeregu przestępstw. Niemniej jednak Sąd podziela wyrażone w orzecznictwie stanowisko, iż nawet dodatnia prognoza penitencjarna wobec skazanego ma jednakże

jedynie drugorzędne znaczenie przy kształtowaniu wymiaru kar łącznych (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 listopada 2007 r., II AKa 404/07, LEX nr 578239).

Wskazać również należy, iż art. 86 § 1 k.k. nie nakazuje przy orzekaniu kary łącznej stosowania zasady pełnej absorpcji. Przepis ten określa granice w jakich kara łączna może być orzeczona i Sąd stosując zasadę absorpcji orzekł obie kary łączne wobec skazanego w tych właśnie granicach. Nie ma podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego, jednakże w realiach tej sprawy to czyni. **W ocenie Sądu wysokości kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny ustalonych w punkcie I wyroku są miarodajne i sprawiedliwe.**

**1. Inne ROZSTRZYGNĘCIA
Zawarte w WYROKU
ŁĄCZNYM**

Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

II

Sąd na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył J. C. okresy pozbawienia wolności, które wynikały z akt spraw oraz z aktualnej na chwilę orzekania (...) o pobytach i orzeczeniach, sporządzonej na

	podstawie Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności.	
III	Sąd orzekł, iż odrębnemu wykonaniu podlegają środki karne wymierzone wobec J. C. w zakresie nieobjętym punktem I wyroku.	

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
IV	Sąd orzekł, iż koszty sądowe obciążają Skarb Państwa z uwagi na to, że skazany, odbywający karę pozbawienia wolności nie posiada majątku.

1.PODPIS